

skal overtage det: Hvordan vil man så gøre det? Vil Dansk Folkeparti så selv fremsætte lovforslag om, at staten skal overtage det, eller vil man under forhandlingerne om strukturreformen sørge for, at staten overtager det?

Hvordan vil man konkret gøre det, og hvis det ikke lykkes, vil man så stemme for Kristen-demokraternes forslag?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu synes jeg, man skal have et positivt syn, når man går i gang med et nyt finansår, hvor vi skal i gang med finanslovforhandlinger, og hvor vi vil tage det op igen over for regeringen, at vi synes, det ville være mest rimeligt, at det er staten, der fuldt og helt overtager ansvaret for hospicer.

Jeg er ganske, ganske enig med fru Tove Videbæk i, at der ikke er noget frit valg der, det er noget med at stå på venteliste. Det nytter ikke noget, at man på et hospice skal henvises til, at der altså ikke er plads lige nu, fordi de 16 pladser, der er, er fuldt besat, og at man kan stille sig bagest i køen, for der er ikke tid til at være bagest i køen.

Så jeg er ganske enig med fru Tove Videbæk i, at der skal gøres en maksimal indsats, som vi endnu en gang vil gøre i forbindelse med finansloven.

Men jeg må bare sige til fru Tove Videbæk, at det er Dansk Folkeparti, der hver gang har fået afsat de nødvendige midler. Fru Tove Videbæk og Kristendemokraterne har hensigterne, de gode hensigter, men derudover har der jo ikke været meget andet fra fru Tove Videbæk.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Da timen ikke helt er brugt til fru Pia Kjærsgaard, tillader jeg, at fru Margrethe Vestager også får mulighed for at stille spørgsmål, og så er det det sidste. Derefter går vi over til fru Pia Christmas-Møller.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Tak for det. Jeg er godt klar over, at det er på falderebet, men vi har diskuteret det, der foregår nu og her, børnepasning, ældreomsorg, meget.

Jeg kunne godt tænke mig, hvis fru Pia Kjærsgaard ville give os nogle få overskrifter eller en skitse over det spørgsmål, som optager os alle sammen meget, nemlig: Hvad skal Danmark leve af? Hvor er Danmark om 15 år?

Hvordan forholder Dansk Folkeparti sig til videnssamfundet og til globaliseringen, som statsministeren talte meget om, i forhold til åbenhed, i forhold til kreativitet, i forhold til at kunne tiltrække talenter udefra, i forhold til at vores egne unge kan rejse ud, og i forhold til at vi har uddannelser, der også opfordrer til kreativitet og innovation?

Kl. 17.25

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes, at der skal gøres en maksimal indsats med hensyn til den udvikling, som er i gang, hvor vi naturligvis skal gøre alt, hvad vi kan for at skabe de nødvendige arbejdspladser i Danmark, som der skal være, også i forbindelse med at folk er begyndt at rejse ud. Og jeg synes egentlig, det er meget, meget positivt at se, at den kurve, som på et tidspunkt var meget, meget belastende, er knækket, som det hedder på politikersprog, og at arbejdsløsheden nu er faldende. Det synes jeg er rigtig, rigtig godt.

Vi har stadig væk mange arbejdsløse i Danmark – i år 2005 forventer man ca. 155.000 – men vi må bare konstatere, at blandt EU-landene er vi dem, der har den laveste ledighed. Jeg siger ikke, at det er optimalt, og der er stadig væk arbejdsløse, som skal i gang, og der er også folk, som påtænker at tage væk fra Danmark for at skabe en anden tilværelse, fordi de ikke umiddelbart synes, at der er nok for dem at gøre her. Men jeg er ganske overbevist om, at den indsats, der er sat i gang, den udvikling, der er på vej, vil betyde, at vi vil se et samfund i de kommende år, hvor der er plads til de mennesker, som gerne vil være i Danmark, som vil bruge deres uddannelse i Danmark, som vil skabe en arbejdsplads naturligvis til gavn for ...

Den fg. formand (Aage Frandsen):

Ja tak! Så er det fru Margrethe Vestager.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror, jeg har spurgt lidt uklart, for jeg forventede at få en linje, en vision om, hvordan Dansk Folkeparti ser fremtidens samfund med hensyn til, hvad det er for en type af arbejdspladser, der skal skabes i forhold til dem, der flytter til udlandet i øjeblikket – altså arbejdspladserne – og hvad det er for en type uddannelser, vi vil have. For på statsministeren kunne man jo forstå, at der var plads til f.eks. en uddannelse som Kaos-